

סמוך לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין ז"ל

גליון 243 |
פרשת ואתחנן

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

**להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין ז"ל**
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

תורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת ואתחנן

ובכל נפשך (ו, ה). [אפילו נוטל את נפשך (ברכות סא, ב)]. שמעתי בשם הרב הצדיק וכו', ר' שלמה קארלינער ז"ל, במה שאמרו רז"ל (מנחות כט, ב), בשעה שעלה משה למרום מצאו להקדוש ברוך הוא שיושב וקושר כתרים לאותיות, אמר לפניו רבונו של עולם מי מעכב על ידך, אמר לו אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו כו', אמר לפניו רבונו של עולם הראיתי תורתו הראני שכרו כו', אמר לפניו רבונו של עולם זו תורה זו שכרה, אמר לו שתוק כך עלה במחשבה לפני, ע"כ. דכל ימיו של אותו הצדיק רבי עקיבא היה מצפה ומשתוקק לזה למות על קידוש השם, דאמרו רז"ל (ברכות שם) שרבי עקיבא בעצמו אמר לתלמידיו, כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה, בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי מתי יבוא לידי ואקיימנו כו', ועשה הקדוש ברוך הוא רצונו, וזה שהשיב לו הקדוש ברוך הוא, כך עלה במחשבה לפני, היינו שכך עלה מחשבתו של רבי עקיבא לפני, שהיה מצפה ומשתוקק לזה, ועשיתי רצונו, ואף על פי כן הועיל הסגוראי, דגמירי דהרוגי מלכות נתחלף צורתם, וכל היסורים נעשו לשרי הצבא של הקיסר שנתחלפו צורתם.

(ספר שפתי צדיקים, ובהקדמה לספר ליקוטי תורה ושי"ס על ספר דברים)

ובכל מאורך (ו, ה). [פירש רש"י ז"ל בכל מדה ומדה שמודד לך כו.]. פעם אחת במוצאי יום הכפורים היה בדיוחא דעתיה של רבינו הקדוש ר' שלמה קארלינער זצלה"ה, ואמר בלשון הכרזה, אשר יוכל להגיד לכל אחד ואחד בקשתו מהשי"ת בימים הקדושים ומה השיבו להם מן השמים. ושאל אותו אחד מתלמידיו הקדושים מה היתה בקשתו, והשיב לו, בקשתך היתה שיזמין לך השי"ת פרנסתך בעתו ובזמנו בלא טרדא, בכדי שלא תטריד פרנסתך את עבודת השי"ת, והשיבו לך בשמים על זה, אשר השי"ת לא מבקש ממך את תפלתך ולא את תורתך רק מבקש ממך את האנחה ושברון לבבך אשר יש לך מזה שתטריד פרנסתך את עבודתך ויש לך מניעה לעבודת השי"ת, וצריך אתה להתגבר מאד לבטל המניעות, זה הוא הרצון מן השמים.

(שמע שלמה)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

צדקת ארץ ישראל

אמר: אילו היו יודעים בני חו"ל גודל הטובה שעושים להם כשנותנים למעות ארץ ישראל, היו עניים בחוץ לארץ גוועים ברעב, כי היו נותנים הכל לארץ ישראל.
אחר כך אמר: אם היו נותנים לארץ ישראל בריווח, לא היו עניים בחו"ל.

(שמע שלמה השלם והמפואר, אות יח)

עיטורי קודש

אהבה עזה

רבינו היה עוסק רבות בהשגת מעות לעניי ארץ ישראל, ואת המעות היה שולח להרה"ק רבי מנחם מענדל מוויטעפסק והרה"ק רבי אברהם מקאליסק ז"ל שכתב גרו באותה עת בארץ ישראל.
רבינו הפליג רבות בחשיבות נתינת המעות עבור עניי ארץ ישראל. ועל כך התבטא, שאילו בני חוץ לארץ היו יודעים את הטובה העצומה שיש להם מכך שהם תורמים מעות אלו, היו נותנים את כל ממונם לשם כך. ביטוי דומה מובא גם בשם הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש תלמיד רבינו: "לולא שאני חס על עניי חוץ לארץ, הייתי מגלה את הסוד הנשגב שבמעות ארץ ישראל, והיו הבריות נותנים לי כל ממונם, ועניי חוץ לארץ היו גוועים מרעב" (ספר פרי קודש הילולים עמ' קג). אכן סוד נשגב הוא שלא נתבאר, ובעז"ה בשבועות הקרובים נאריך בסודם של דברים כפי שגילו לנו צדיקי הדורות.

תקנות עבור המעות

כאמור, רבינו עשה הרבה עבור מעות ארץ ישראל, ובהקשר לכך מופיעים כמה סיפורים בכתבי ר"י שו"ב:
אחד מהאברכים שהסתופפו בצילו של רבינו היה הרב רבי יעקב נכד הבעל שם טוב, ולרבינו לא היה משמש קבוע, אלא מדי שבוע שימש לפניו אברך אחר. אחת מהתקנות שרבינו התקין עבור מעות ארץ ישראל היתה, שבכל שני שבועות ימונה אברך אחר כגבאי לאיסוף המעות. בהגיע המשמרת של רבי יעקב, ביקש לעשות איזה שימוש

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיות. (רבי אשר מסטאליון)

**לכירור אודות שבתות
בהכנסת אורחים בלודמיר**

פנו למשרדי הכנסת אורחים לודמיר 04-30-10-900 או במייל A023011122@gmail.com

ואת כל הרשעים ישמיד

בני ביתו של יאמין נשארו בלשניצה, דואגים ויראים מפני הבאות, אינם יודעים לאן נעלם ראש משפחתם, אמנם ידעו כי אביהם הלך לפקוד את ביתו של הצדיק, אך בטוחים היו כי עוד לפני החג ישמעו מפיו בשורות טובות. ישובים המה ליד השולחן, מנסים להביא את שמחת החג אל ליבם, ולהיזכר במנהג אביהם בשנים עברו. לפתע, בעיצומה של הסעודה, נשמעו נקישות חלושות על דלת הבית, בני הבית הזדרזו לפתוח את הדלת, בפתח עמדו שתי בנות צעירות. ברגע הראשון נבהלו למראה הבנות, היו אלו בנותיו של הפריץ אוסטרוי, ומוחשבתם הראשונה היתה כי אולי שלח הפריץ את בנותיו לבצע את זממו. אך בהביטם שנית אל מראה הבנות, ראו והנה רטובות הן עד לשד עצמותיהן, בגדיהן ספוגי מים ושלולית קטנה נקוותה לרגליהן. "יאמין הטביע את אבינו בנהר", בכו ודמעו.

שעות קודם לכן יצא מביתו הפריץ וליבו עלץ בקרבו, הן עתה נקרתה לפניו ההזדמנות לקיים את דבר ההלכה 'עשיו שונא ליעקב', רתם את סוסי מרכבתו ויצא לטיול במרכבתו ההדורה, כאשר אליו מתלוות שתי בנותיו.

בהגיעו אל מרכז הגשר שחצה את נהר הדונאייץ הארוך, נאחזו יושבי המרכבה בדפנות הצדדים, והקולות עלו עד לב השמים: "הגשר רועד, עוד מעט קט נטבע", זעקו הבנות, אך אוסטרוי שלבו טוב עליו, השקיף מבעד לחלון ומשראה את ביתו של יאמין עומד על שפת הנהר, פתח את פיו ואמר "יאמין מפחד ממני וגם הגשר מפחד ממני". כך לא שת לבו לאימת הפחד שאחזה בבנותיו.

לא זמן רב ארכו הרעידות, האופנים התגלגלו על צירים והגשר נבקע תחתם. מרכבות אוסטרוי ובנותיו נפלו בנהר השוצף. מי הנהר הגועשים נאבקו בפריץ ובבנותיו האומללות, עד שלבסוף נצחו את הפריץ והוא נפלט אל עבר הנהר לאחר שנפח את נשמתו. הבנות ניצלו בעור שיניהן ודפקו על דלת הבית, אותו בית שאביהן ניסה להוציא מיד מחזיקו, מנסות למצוא מחסה ושמא אף בגדים להחלפה, עד שיגיעו אל ביתן.

"אימתי היה זאת", שאל יאמין, לאחר ששמע את ההתרחשויות שאירעו בעת היעדרו. חישובו ומצאו כי בשעה שנאנח הרבי והגה בפה את שמו הטמא של הפריץ, באותו זמן טבע אוסטרוי בנהר וסיים את חייו עלי אדמות.

לרגל הילולת הרה"ק **רבי שלמה חיים מקוידניב**, מייסד שושלת קוידניב. י"ז אב שנת תרכ"ב. היה נכדם של שני תלמידי מרן **רבינו שלמה מקארלין**, הלא המה **רבי מרדכי מלכוניץ** (אבי אביו רבי אהרן), ו**רבי אשר הוקן מטסאלין** (אבי אמו מרת פערל). חתן **רבי דוב משה** שהיה חתן מרן **רבינו שלמה מקארלין**.

מראה העיר קוידניב כהיום.

המוני החסידים גדשו את היכל בית מדרשו של הצדיק רבי שלמה חיים מקוידניב. מכל מקום ומושב, עלו ובאו לחסות בצל מורם ורבים לקראת יום חג מתן תורתנו. הגיע ליל החג הקדוש. בית המדרש מלא מפה לפה, עד כדי דוחק רב. בהוראת קדשו של הרבי, פצחה חבורת המנגנים בניגון התעוררות וכיסופים, בטרם תחל עבודת היום הקדוש. השירה עלתה וגאתה מפיות ההמונים, והכל הרגישו כי רקיעי השמים נפתחים, ועוד מעט קט ידעו ויבינו כי 'ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו'. השירה שככה, ומפי החזן נשמע בסלסול - 'ברכו את ה' המבורך'.

קרוב לשעת חצות, הופיע הרבי הקדוש רבי שלמה חיים בהיכלו, והחל לערוך את שולחנו הטהור, לקהל וצאן מרעיתו. דממה עמוקה הושלכה, והנה לפני הקידוש פצחה חבורת המנגנים בניגון 'כי הם חיינו'. השירה התארכה, שלוש פעמים חזרו על המילים המעוררות, עד שחשו הכל במוחש, כי אורייתא קדישא ומצוות ה' יום חיינו ואורך ימינו.

ובעיצומה של הסעודה, לפתע נשען רבי שלמה חיים על מקומו ופיו הקדוש הגה 'אוסטרוי אוסטרוי', תוך שהוא נאנח קלות. לא כולם שמו לב למילים התמוהות, אך גם מי ששם לבו לכך לא עלתה על מחשבתו להרהר אחר רבו. בוודאי יש לו לרבי בזה כוונות נסתרות, עלתה המחשבה, וירדה מיד.

אחד היה בין הקהל שאמנם לא הבין אל מה יכוונו דיבוריו של הרבי, אך קיווה בכל מאודו כי לטובתו מיועדת האמירה התמוהה. 'יאמין' היה שמו של החסיד בפי כל גויי הסביבה, שמו היהודי לא נודע, אך כינויו בפיות הערלים נשמר לדורי דורות. יאמין זה התגורר בעיירה לשניצה, שבמחוז אופולה הפולני, שם מצא כדי פרנסתו אצל הפריץ אוסטרוי, ממנו חקר את טחנת הקמח שעל שפת הנהר.

בימים כתיקונם היו מי הנהר שוצפים וגועשים, ובדרך הילוכם היו מסובבים סחור סחור את הגלגל שהפעיל את אבני הריחיים. אך חורף קשה היה באותה שנה בבלארוס. מי הנהר הגלידו והפכו לקרח עז ומחליק, וגלגל הריחיים לא יכול היה לנוע על צירו. משכך, שעורים עלו יפות, ואילו החיטים מוטב שלא להזכיר את מצבם באותה שנה. מסיבה זו או שמא מחמת סיבה אחרת לא הספיקה הכנסתו של יאמין לכיסו של הפריץ, והוא גמר אומר לנשל את יאמין מחזקתו, להוציאו מאחוזת ביתו, "שיחפש לעצמו פרנסה אחרת" אמר הפריץ לבני ביתו, וכה עשה. הפריץ קבע את יום סילוקו של יאמין מטחנת הקמח לחג השבועות הקרב ובא.

ראה יאמין שצרתו צרה, קם ונסע לדרוש את ה' בבית מדרשו של רבי שלמה חיים. ימים מספר בטרם ישלמו חמישים יום, חילה את פני הקדוש, שפך את ליבו וסיפר על הצרה אשר פקדה את ביתו. האזין רבי שלמה חיים למר לבו, והציע כי יישאר לחוג את חג השבועות בבית מדרשו.

יהודים נושעים בלודמיר

רבי שלמה חיים מקוידניב

אחד מענפי הקדש של מרן רבנו שלמה הוא חצר הקדש קוידניב. מייסדה וראשה הוא הצדיק רבי שלמה חיים מקוידניב, שהיה בן בנו של רבי מרדכי מלכוניץ, וכן בתו של רבי אשר מטסולין - שניהם מבחירי תלמידי מרן רבנו שלמה מקארלין. ביום ראש חדש ניסן שנת תקנ"ו, ארבע שנים בלבד אחר הסתלקות מרן רבנו שלמה מקארלין, נולד רבי שלמה חיים, ונקרא שמו בישראל 'שלמה' על שם רבנו שלמה מקארלין, ו'חיים' כפסגה לאריכות ימים על שם הצדיק רבי חיים חיקא מאמדורא. כעבר כעשר שנים נפטר אביו רבי אהרן, ומאז גדל שלמה חיים בן העשר בבית סבו רבי מרדכי מלכוניץ ובבית סבו רבי אשר מטסולין, בעודו

נייעס

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

לקראת הדפסת 'שמע שלמה החדש' בשנית

בהודיה רבה לה' יתברך, על הסייעתא דשמיא הברוכה שליוותה אותנו בכל מהלך הוצאת הספר הקדוש 'ספר שמע שלמה החדש', הננו לבשר לקהל הקוראים היקרים שיחיי שבימים אלו נמכרו ברחבי ארה"ק ובעולם אלפי עותקים של הספר הקדוש, וכבר הולך הוא ואחל מהשוק. לאור כך מתכוננים אנו בס"ד לקראת ההדפסה השנייה של הספר בשעט"מ, כאשר במהלך חודש אלול הבעלי"ט כבר תופץ המהדורה החדשה.

ומכאן תצא הקריאה הנרגשת לכל אחינו בית ישראל היקרים, מי שיש בידו הערה או הארה, אמרה קדושה או סיפור מרבינו הקדוש רבי שלמה - שטרם הופיעו מעל דפי הספר, מתבקש בזאת לפנות בזריזות ובהקדם האפשרי לאחת מהדרכים הבאות: השארת הודעה בקו לודמיר 02-3011122 (שלוחה 92), פנייה לכתובת אימייל: A023011122@gmail.com, או לפנות לפקס: 02-6599189.

חידה

מדוע קוראים פְּרִשֶׁת במדבר לפני חג השבועות?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122, להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0, ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח. את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פְּרִשֶׁת עקב הזוכה לפרשת מטות מסעי: אבירי ברנדיין ירושלים